

30.4.59, יום ה'

בבוקר בשש וחצי יצאתי עם יהושע לשבטת. חכה שם יאן המספיל בשחזור
"האחרים" במקום מוטד להיירים. יומי מרביבים משגיה על השחזור, המקום זכור
לי משנה 1934 כשבאתי לשם באעם הראשונה בסיני לאחר שהגעתי דרך עבר הירדן
לעקבה. נסעתי אז יחד עם ברל, לא הרשו לי אז לצלם את המקום... מעניין שחזור
הזה בקרב "העיר". נסעו עצי מרי כמעט בלי הסקאה, לע"ע נקלטו.

מכיוון שבבוקר לא צעתי החלטתי לצעוד בערב 10 קילומטר. השעם גלוחה
אני גם מולה וצעדה אחי יחד הקילומטר הראשון, אבל נאלצנו לצעוד לאס, 15 דקות
הקילומטר. הייתי מכור שלאצמד יותר ועזבתי אותה עם יהושע, ואני והחברה צעדנו
בצעד הרגיל שלנו 10 דקות הקילומטר עד הקילומטר החמישי. משם שבנו וחנה להפתעתי
אני רואה טחוק מולה צועדה בנחת עם יהושע. היא עברה כבר יותר מארבעה קילומטר.
חיתי בשוח שחזור מיד בטכניק המלווה אותנו בדרכנו. צעתי עם החברה חזרה,
ובהגיע לקצה הדרך בקילומטר 51 - אני מביט אחורה וחנה מולה צועדת עם יהושע.
היא עברה למעלה משמונה קילומטר - כמדומני זו השעם הראשונה בחייה. במקרה
נזדמנו לבו אורחים בעעה זו - דד, שקי משפחתו אמו, ילדיו אחותו וגיטו ונכנסו
לבתנו, ופולה כאילו לא הייתה עיפה, הכינה לאורחים קפה ועוגות.

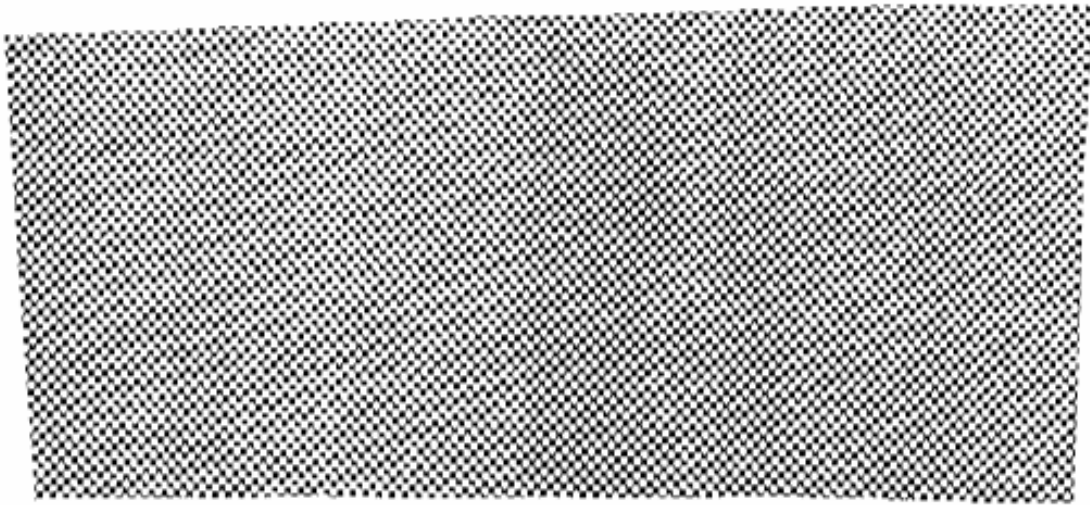
יוסן בן-גוריון

תאריך: 1939

עמודים: 17

חטויט

4

- בשלוש וחצי הגיע הגנה בונץ ומסליה סלוי וויזיה, ון-הורן, קומי, כירן -

בהליקופטר. היה בקהיר. ראה את מאוזי, לא ראה את גאצר, החסובה בענין טען האניה נתן לדג ואינו יודע מהו, הוא סבור שסניחה את הדעת, הוא מצא שכמסרים מפחדים מהחקמה שלבו, בבול עזה שקם. ראה בירדן את מאוזי, הסלך סרם שב, יבוא מחר, לא דרך סוריה (יסע דרך מצרים הורכיה, פרס, סקודיה). רישאי התאונן על המחסום בלילה, לאנשי עיסוויה בניגוד למכתב לדג (אערהי שהמחסום לא יהיה אם לא תהיינה אגיקות מצד אנשי עיסוויה).

בדרך כלל בונץ אופסימי. לא תהיה מלחמה עולמית, שלום במח"ת? יבוא, כסלבים, אמרו לו בספרדיס? מה יעשו לישראל גם אם יצליחו לכבוד אותה? תהיה כעית פליטים. סיפרתי לו על ההעמולה העוינת ברדיו ובעתונות. אין הוא מחשיב אותם.

- חקלמתי גאוס קצר לחגיגת מלאות 75 שנה לסרוסן.